

มาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีในสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19

Accounting temporary relief measures in the epidemic situation of Covid-19

ศิริประภา ศรีวิโรจน์¹ และ ปัทมนันท์ บุญถนอมศิริรัตน์¹
Siraprapha Sriviroj¹ and Pattamarnan Buntanomtirth¹

¹คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

¹School of Business Administration, Eastern Asia University

Received: June 5, 2020

Revised: August 4, 2020

Accepted: August 4, 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาเชิงเอกสารโดยเก็บรวบรวมข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีของภาคธุรกิจ สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี และผู้ทำบัญชีมีความเข้าใจในมาตรการที่เป็นแนวทางให้เลือกปฏิบัติ ในการจัดทำงบการเงินเพื่อรายงานผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการที่สะท้อนให้เห็นได้ถึงสถานการณ์ ข้อจำกัด และสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงเวลาหรือรอบระยะเวลาที่จัดทำงบการเงินภายใต้มาตรฐานรายงานทางการเงิน มาตรฐานการบัญชี และแนวปฏิบัติทางบัญชีที่เกี่ยวข้องกับกิจการ และเพื่อแสดงให้เห็นว่าหากกิจการเลือกปฏิบัติตามมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีในสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 จะสามารถมีส่วนช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

คำสำคัญ: มาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชี, โควิด 19

Abstract

This article is a documentary study by collecting data, news relating to accounting temporary measures for businesses in the epidemic situation of COVID-19, which the objective of allowing those responsible for bookkeeping and the bookkeeper must have an understanding to choose of the accounting guidance, in preparation financial statements to report business performance and financial status, it reflects the situation, limitations and economic conditions in the period or period of preparation of financial statements under the Thai Financial reporting standards, Thailand Accounting Standards and Accounting Guidance related to the business, and to represent that if the business discriminates following accounting temporary relief measures in the epidemic situation of Covid-19 will be able to get involved for driven the economy.

Keywords: Accounting temporary relief measures, COVID 19

บทนำ

ในภาวะวิกฤตของโรคระบาดที่ยังไม่รู้ว่าจะมีจุดสิ้นสุดการระบาดได้อย่างเด็ดขาดเมื่อใด จากในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา เชื้อไวรัสที่มีชื่อว่า “COVID 19” เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก และส่งผลกระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย การรายงานผลการดำเนินงาน ฐานะการเงิน ยังเป็นหน้าที่หลักและบทบาทที่สำคัญของธุรกิจ ไม่ว่าจะธุรกิจจะพบกับสถานการณ์ที่สุดหรือแย่มากที่สุดก็ตาม นั่นคือหน้าที่ของนักบัญชีที่ต้องนำเสนองบการเงินตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ที่เป็นหน่วยงานหลักในการออกมาตรฐาน แนวปฏิบัติทางบัญชีให้นักบัญชีนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ได้มีมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีในช่วงสถานการณ์อันยากลำบากและมีผลกระทบทุกภาคส่วน บทความนี้จะนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีตามที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี (กกบ.) ได้อนุมัติ แนวปฏิบัติทางการบัญชีซึ่งเป็นมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวที่ได้ประกาศออกมาเพื่อเป็นทางเลือกในการปฏิบัติทางบัญชีของกิจการ โดยในฉบับแรกนั้นเป็นมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวสำหรับกิจการที่ให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย เพื่อช่วยผ่อนปรนให้กับสถาบันการเงินที่อยู่ในกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กิจการที่ให้สินเชื่อลูกค้า อาทิ กิจการเช่าซื้อ กิจการลีสซิ่ง กิจการบัตรเครดิต รวมทั้งกิจการอื่น ๆ ทุกกิจการ ที่ให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ตามแนวทางที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ออกมาตรการช่วยเหลือสถาบันการเงิน เพื่อช่วยให้ลูกหนี้เกิดสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจของประเทศ และฉบับต่อมาเป็นมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวสำหรับทางเลือกเพิ่มเติมทางบัญชีเพื่อรองรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อช่วยผ่อนปรนให้ทุกกิจการที่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินเรื่องต่างๆ ได้แก่ เครื่องมือทางการเงิน การวัดมูลค่ายุติธรรม สัญญาเช่า ภาษีเงินได้ การด้อยค่าของสินทรัพย์ และประมาณการหนี้สินฯ ซึ่งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ COVID-19 ที่ยังคงอยู่ในสถานการณ์ที่ความไม่แน่นอนสูงอาจเป็นผลให้กิจการต้องใช้ดุลยพินิจมากในการประมาณการ ซึ่งมาตรการผ่อนปรน

ทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวนี้คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีได้จัดทำและผ่านความเห็นชอบตามขั้นตอนของคณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี และคณะกรรมการสภาวิชาชีพบัญชีแล้ว ทั้งนี้หลังจากผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี (กกบ.) แล้ว สภาวิชาชีพบัญชีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้มาตรการผ่อนปรนชั่วคราว

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้กำหนดให้ นิติบุคคลที่มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชี ตามมาตรา 8 หมวดที่ 2 ของพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 ได้แก่ ให้ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ซึ่งได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย กิจการร่วมค้า ตามประมวลรัษฎากร และนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง โดยผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีดังกล่าว ต้องจัดทำบัญชีตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (Thai Financial Reporting Standards -TFRSs) เพื่อให้เกิดมาตรฐานในระดับสากล และเป็นที่ยอมรับในวิชาชีพบัญชี พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 ที่ใช้จนถึงปัจจุบันนี้ได้กำหนดผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีตามประเภทของธุรกิจ อาทิ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีคือหุ้นส่วนผู้จัดการ สำหรับบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีคือ กรรมการบริษัท ทั้งนี้หนึ่งในหน้าที่ของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีของกิจการทุกประเภทคือหน้าที่ในการจัดให้มี “ผู้ทำบัญชี” (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2543)

“ผู้ทำบัญชี” หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ไม่ว่าจะผู้ทำบัญชีนั้นจะเป็นลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม โดยผู้ทำบัญชีต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และไม่มีลักษณะต้องห้ามในการประกอบอาชีพเป็นผู้ทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2547 รวมถึงคุณสมบัติด้านการศึกษาตามประเภทที่กำหนดแต่ละประเภทของกิจการ ผู้ทำบัญชีมีหน้าที่และความรับผิดชอบจัดทำบัญชีเพื่อแสดงผลการดำเนินงาน

งาน ฐานการเงินหรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริง และตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน โดยมีเอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีให้ถูกต้องครบถ้วน (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2547)

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ มีพันธกิจหลัก คือ 1) สร้างและพัฒนามาตรฐานทางวิชาชีพบัญชีเพื่อให้เป็นที่ยอมรับทั้งภายในประเทศ และระดับสากล 2) พัฒนาและส่งเสริมความรู้ทางการบัญชีและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ เพื่อเป็นกลไกสำคัญ ในการสนับสนุนเศรษฐกิจของประเทศ 3) เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้ด้านวิชาชีพบัญชี เพื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีและผู้ใช้งบการเงิน 4) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีในการร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและระดับสากล และ 5) ส่งเสริมและกำกับผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีให้มีจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นองค์กรวิชาชีพบัญชีที่มีระบบการจัดการที่ทันสมัย และให้บริการอย่างมืออาชีพ พันธกิจดังกล่าวดำเนินภายใต้วิสัยทัศน์ “เป็นองค์กรที่เสริมสร้าง และพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีให้เป็นมืออาชีพร่วมสมัย เป็นสากลและมีจรรยาบรรณ” (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2561) กำหนดมาตรฐานการบัญชี (Thailand Accounting Standards) และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (Thai Financial reporting standards) เพื่อเป็นแนวปฏิบัติทางการบัญชีของกิจการรวมถึงการตีความมาตรฐานการบัญชี (Thai Standing Interpretations Committee Interpretations) และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (TFRS Interpretations Committee Interpretations) และเนื่องด้วยมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (Thai Financial Reporting Standards -TFRSs) ที่ถือปฏิบัติอยู่นั้นได้อ้างอิงมาจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards-IFRS) และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards-IFRS) มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ(Publicly Accountable Entities- PAEs) โดยแนวทางของมาตรฐานดังกล่าวจะ

จัดทำรายงานทางการเงินจากแนวคิดราคายุติธรรม (Fair Value) ซึ่งในการปฏิบัติจะมีความยุ่งยากซับซ้อน และมีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการปฏิบัติ อาจทำให้เกิดภาระในทางปฏิบัติสำหรับกิจการขนาดกลางและหรือขนาดเล็กหรือกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ(Non-Publicly Accountable Entities- NPAEs)

กิจการขนาดกลางและขนาดเล็กในประเทศไทย นั้นมีกระจายทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นกิจการผลิต กิจการบริการ กิจการค้าปลีก กิจการค้าปลีก และกิจการอื่นๆ ซึ่งกิจการต่างๆเหล่านี้เป็นกำลังสำคัญของระบบเศรษฐกิจของประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนจนถึงระดับประเทศ ดังนั้นหากกิจการขนาดกลางและขนาดเล็กที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ซึ่งจะมีลักษณะของกิจการที่แตกต่างจากกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินชุดเดียวกันดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ย่อมทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานด้านบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชีฯ จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้น โดยการประกาศยกเว้นการบังคับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (TFRSs) บางฉบับ แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาดังทั้งหมด เนื่องจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ไม่ได้ประกาศยกเว้นการบังคับใช้หลายฉบับยังมีประเด็นที่มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติสำหรับกิจการขนาดกลางหรือกิจการขนาดย่อมหรือกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยเมื่อปี พ.ศ. 2554 สภาวิชาชีพบัญชีฯ ได้มีประกาศของสภาวิชาชีพฯ ฉบับที่ 20/2554 เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 โดยมาตรฐานที่ประกาศใช้ดังกล่าวเป็นผลจากการยกร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Exposure Draft on Thai Financial Reporting Standards for Non-Publicly Accountable Entities: ED-TFRS for NPAEs) โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะเพื่อเป็นการให้แนวทางในการรายงานการเงินที่มีคุณภาพที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ อันได้แก่ (1) ส่งเสริมการนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ประกอบการและผู้ใช้งบการเงินอื่นๆ (2) สนับสนุนให้เกิด

การจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพทั้งระดับจุลภาคและระดับมหภาค (3) เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้ง่ายขึ้น และช่วยลดต้นทุนของเงินทุน และจากการผ่อนผันให้กิจการสามารถใช้วิธีการบัญชีที่ไม่ก่อให้เกิดต้นทุนในการจัดทำงบการเงินสูงจนเกินไป และ (4) ส่งเสริมให้เกิดความสม่ำเสมอและเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลทางการเงินที่ช่วยให้ผู้ประกอบการและผู้ใช้งบการเงินเกิดความเชื่อมั่น ซึ่งนำไปสู่การเติบโตของธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยรวม ทั้งนี้ทางสภาวิชาชีพบัญชีได้กำหนดค่านิยมของกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะไว้ว่า “เป็นกิจการที่ไม่เข้านิยามของกลุ่มกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ” ซึ่งกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะได้แก่

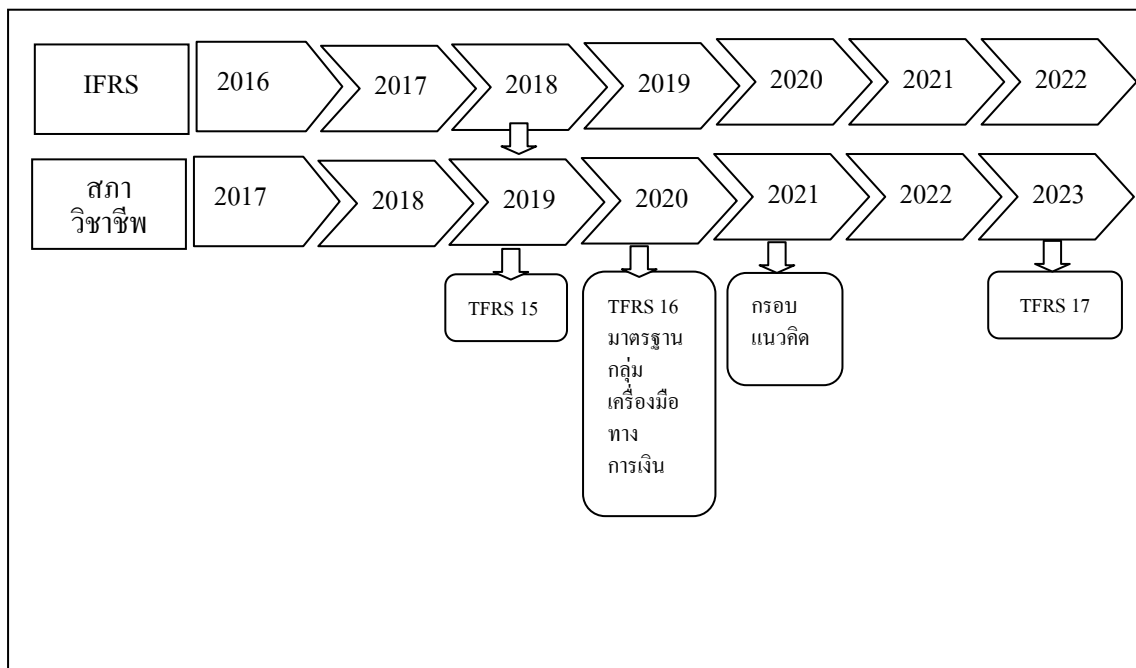
1. กลุ่มบริษัทมหาชน ได้แก่ บริษัทมหาชนที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) / กลุ่มบริษัทที่ยื่น Initial Public Offering (IPO) เพื่อเตรียมเข้าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย / กลุ่มบริษัทมหาชนที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย / กลุ่มบริษัทที่เพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และหรือ
2. กลุ่มสถาบันการเงิน หรือมีลักษณะเฉพาะเช่น ธุรกิจเครดิตฟองซิเอ ธุรกิจประกันภัย และหรือ
3. ตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย

(Agricultural Future Exchange Thailand: AFET)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่ผู้ถือปฏิบัติจะต้องนำไปใช้สำหรับการจัดทำรายงานทางการเงินในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. มาตรฐานการรายงานทางการเงิน (ฉบับปรับปรุง) ซึ่งเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
2. มาตรฐานการบัญชีไทย ซึ่งเป็นมาตรฐานการบัญชีที่ใช้เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น
3. แนวปฏิบัติทางการบัญชีที่ออกมาใช้เฉพาะในประเทศไทย ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินหรือมาตรฐานการบัญชีไม่ได้มีหลักการหรือแนวทางปฏิบัติกำหนดไว้

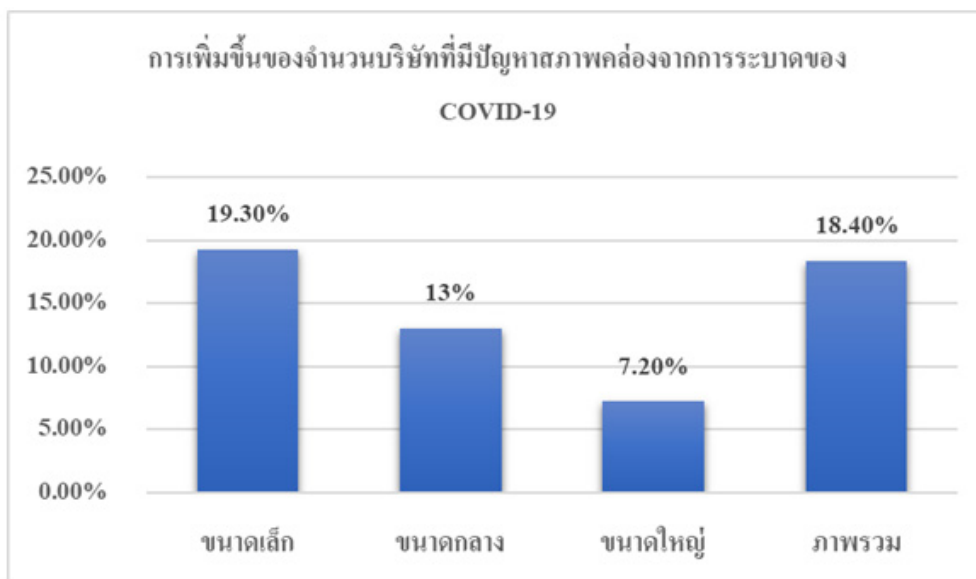
ทิศทางของมาตรฐานการรายงานทางการเงินไทยในปัจจุบันนั้นจัดทำขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยนั้น จะมีผลบังคับใช้ภายใน 1 ปีนับจากวันที่ถือปฏิบัติของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards-IFRS)

ภาพ 1 ทิศทางมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย
ที่มา: สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์

จากภาพที่ 1 แสดงถึงทิศทางมาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทยตามที่สภาวิชาชีพบัญชีได้วางกรอบการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน โดยมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป และในปี 2563 ตามทิศทางที่กำหนดจะมีมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับที่ 16 เรื่องสัญญาเช่า และมาตรฐานรายงานทางการเงินกลุ่มเครื่องมือทางการเงิน จำนวน 5 ฉบับ ได้แก่ (1) มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่องการแสดงรายการสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (2) มาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับที่ 7 เรื่องการเปิดเผยข้อมูลสำหรับเครื่องมือทางการเงิน (3) มาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (4) การตีความมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับที่ 16 เรื่องการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ และ (5) การตีความมาตรฐานรายงานทางการเงินฉบับที่ 19 เรื่อง การชำระหนี้สินทางการเงินด้วยตราสารทุน ออกมาให้ถือปฏิบัติ

อย่างไรก็ดีในสถานการณ์ช่วงปลายปี 2562 ถึงช่วงกลางปี 2563 ประเทศไทยและทั่วโลก กำลังเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนและมีแรงกระเพื่อมไปทั่วโลก ส่งผลต่อเศรษฐกิจในประเทศไทยและทั่วโลก และสถานการณ์การแพร่ระบาดดังกล่าวยังไม่อาจคลี่คลายได้ในเร็ววัน และเมื่อประเมินผลกระทบโดยแบ่งตามขนาดบริษัทพบว่าบริษัทขนาดเล็กมีปัญหาด้านสภาพคล่องมากที่สุด กล่าวคือ จำนวนบริษัทขนาดเล็กที่มีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 19.3 อาทิ ร้านอาหาร โรงแรม การขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางอากาศ รองลงมาคือบริษัทขนาดกลาง และบริษัทขนาดใหญ่ อาทิ ร้านอาหาร บริการทางการเงินอื่นๆ ดิสเคอร์เรนต์ การขนส่งทางอากาศ ค่าปลีก ที่จำนวนบริษัทที่มีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 13 และร้อยละ 7.2 ตามลำดับ โดยภาพรวมของจำนวนบริษัทที่มีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.4 (สมประวิณ มั่นประเสริฐ, 2563) ดังภาพที่ 2

ภาพ 2 การเพิ่มขึ้นของบริษัทที่ประสบปัญหาสภาพคล่องจากการระบาดของ COVID-19

ที่มา: ผลกระทบของโรคระบาดโควิด-19 ต่อเศรษฐกิจไทย (<https://www.krungsri.com/bank/th/plearn-plearn/economic-covid-impact.html>)

สัญญาของสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทที่มีสินทรัพย์หมุนเวียนไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้ นั้น ได้ส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดการเลิกจ้างพนักงาน การให้พนักงานลาออกโดยสมัครใจ การลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ตลอดจนการปิดกิจการ อาทิ โรงแรมเซอรادتัน สายการบินนกสกูต (NokScoot) (ปริยากร, 2563) ที่เป็นสายการบินจากการร่วมมือทางธุรกิจระหว่าง “สายการบินสกูต ประเทศสิงคโปร์และสายการบิน นกแอร์ ประเทศไทย (ผู้จัดการออนไลน์, 2563) และหลายกิจการประสบปัญหาถึงขั้นยื่นล้มละลาย

นอกจากนี้กลุ่มกิจการที่มีลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินจากการระบอบของ COVID-19 อาจส่งผลกระทบต่อกิจการเองเนื่องจากการที่ลูกหนี้ของกิจการไม่สามารถชำระหนี้ให้แก่กิจการได้นั้นอาจทำให้กิจการขาดสภาพคล่องได้เช่นกันเพราะไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้เพื่อมาใช้ในกิจการของตนได้ และท้ายที่สุดหากการระบอบของ COVID-19 ยืดเยื้อต่อไปย่อมส่งผลกระทบต่อโดยรวมต่อระบบเศรษฐกิจไทย และการกลับมาฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังคงต้องใช้ระยะเวลาและการผนึกกำลังของทุกภาคส่วน ซึ่งตลอดช่วงระยะเวลาที่เกิดผลกระทบดังกล่าวภาครัฐได้ออกมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ มาตรการเยียวยา มาตรการช่วยเหลือภาคประชาชน และภาคธุรกิจ รวมถึงองค์การอิสระอย่างสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้ออกประกาศมาตรฐานผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เช่นกัน โดยออกเป็นแนวปฏิบัติทางการบัญชีเพื่อผ่อนปรนให้กับภาคธุรกิจในช่วงสถานการณ์อันยากลำบากนี้ โดยมีแนวปฏิบัติทางการบัญชี 2 ฉบับ ได้แก่

1. แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่องมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวสำหรับกิจการที่ให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย วันบังคับใช้คือ 1 มกราคม 2563 ถึง 31 ธันวาคม 2564 โดยแนวปฏิบัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวสำหรับกิจการที่ให้ความช่วยเหลือลูก

หนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยเท่านั้น ซึ่งเป็นทางเลือกปฏิบัติให้กับทุกกิจการที่ให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ตามแนวทางของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นมาตรการขั้นต่ำในการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ อาทิ ผ่อนปรนการจัดชั้นลูกหนี้ การลดอัตราผ่อนชำระขั้นต่ำ การพักชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย และการพิจารณาลดดอกเบี้ยให้ลูกหนี้ตามความเหมาะสมของลูกหนี้แต่ละราย ทั้งนี้กิจการที่ให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ดังกล่าวจะรวมถึง ธุรกิจบัตรเครดิต ธุรกิจสินเชื่อที่มีทะเบียนรถเป็นประกัน ธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย และกิจการที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย อาทิ ธุรกิจสินเชื่อ ธุรกิจเช่าซื้อ ธุรกิจเช่าซื้อรถจักรยานยนต์ และธุรกิจแฟคตอริง นอกจากนี้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับการจัดชั้นลูกหนี้ที่เข้าตามลักษณะ รวมถึง ลูกหนี้ธุรกิจขนาดใหญ่ ลูกหนี้ขนาดกลางและขนาดย่อม และลูกหนี้รายย่อย ซึ่งยังคงมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจหรือสามารถชำระหนี้ได้ในอนาคต และได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งแนวปฏิบัติทางบัญชีดังกล่าวจะสอดคล้องเชื่อมโยงกับมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อย เพื่อลดภาระทางการเงินให้กับประชาชนที่เป็นหนี้และได้รับผลกระทบ โดยเน้นการให้ความช่วยเหลือด้านสภาพคล่องและการเร่งปรับโครงสร้างหนี้ และปรับปรุงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดชั้นและการกันเงินสำรองเพื่อให้สถาบันการเงินให้ความช่วยเหลือลูกหนี้สามารถช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกับธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และผู้ให้บริการทางการเงินอื่นในการกำหนดมาตรการขั้นต่ำในการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยทุกรายที่ยังไม่ด้อยคุณภาพ (Non-NPL) ที่ใช้ผลิตภัณฑ์บัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล เช่าซื้อ ลีสซิ่ง สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อธุรกิจ SMEs (ธนาคารแห่งประเทศไทย, <https://www.bot.or.th/covid19>) ดังนี้

ตาราง 1

มาตรการช่วยเหลือขั้นต่ำตามประเภทสินเชื่อ

ประเภทสินเชื่อ	การช่วยเหลือขั้นต่ำ
บัตรเครดิตและสินเชื่อเงินสดหมุนเวียน	ลดอัตราผ่อนชำระขั้นต่ำเหลือ - 5% ในปี 2563-64 - 8% ในปี 2565 - 10% ในปี 2566 ลูกหนี้ยังสามารถแปลงหนี้เป็นสินเชื่อระยะยาวที่ดอกเบี้ยต่ำลงได้
สินเชื่อส่วนบุคคลที่ผ่อนชำระเป็นงวด และสินเชื่อจำนำทะเบียนรถ	- ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ: เลื่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 3 เดือน - ผู้ให้บริการอื่น: เลือกระหว่าง เลื่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 3 เดือน หรือ ลดค่างวดอย่างน้อย 30% ของค่างวดเดิม 6 เดือน
สินเชื่อเช่าซื้อ - รถมอเตอร์ไซด์ วงเงินไม่เกิน 35,000 บาท - รถทุกประเภท วงเงินไม่เกิน 250,000 บาท ลีสซิ่ง มูลค่าหนี้คงเหลือไม่เกิน 3 ล้านบาท	ผู้ให้บริการเลือกระหว่าง เลื่อนชำระเงินต้นและดอกเบี้ย 3 เดือน หรือ พักชำระเงินต้น 6 เดือน
สินเชื่อบ้าน วงเงินไม่เกิน 3 ล้านบาท	พักชำระเงินต้น 3 เดือน และลดดอกเบี้ยให้ตามความเหมาะสม
สินเชื่อธุรกิจ วงเงินไม่เกิน 20 ล้านบาท	การเลื่อนกำหนดชำระหนี้ตามมาตรการการเลื่อนกำหนดชำระหนี้

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

สำหรับการมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ SMEs นั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยมีมาตรการเลื่อนกำหนดชำระหนี้เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นแหล่งจ้างงานสำคัญของเศรษฐกิจไทย เพื่อให้ผู้ประกอบการมีสภาพคล่องเพียงพอในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดโดยลูกหนี้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจ SMEs ที่มีวงเงินสินเชื่อไม่เกิน 100 ล้านบาท (สำหรับแต่ละสถาบันการเงิน) อาจจะได้รับสิทธิเลื่อนจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ย นาน 6 เดือน โดยดอกเบี้ยที่พักชำระไว้อาจทยอยจ่ายในงวดที่เหลือหรือขึ้นกับข้อตกลงระหว่างลูกหนี้กับสถาบันการเงิน และลูกหนี้ SMEs คุณสมบัติผู้รับสิทธิ์คือ (1) เป็นผู้ประกอบธุรกิจในประเทศไทย (2) ไม่เป็นลูกหนี้ที่ด้อยคุณภาพ (NPL) ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2562 และ (3) มีวงเงินสินเชื่อเพื่อธุรกิจ (O/D, working cap, term loan, trade finance) รวมทั้งกลุ่มธุรกิจกับสถาบันการเงินแต่ละแห่งไม่เกิน 100 ล้านบาท ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2562 อย่างไรก็ตามถ้าธุรกิจมีวงเงินกู้ยืมมากกว่า 1 สถาบันการเงิน ก็จะได้รับสิทธิ์นี้สำหรับทุกสถาบันการเงินที่มีวงเงินกู้รวมไม่เกิน 100 ล้านบาท โดย

สิทธิ์ที่จะได้รับได้แก่ (1) เลื่อนการชำระหนี้ (ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย) ภายในช่วง 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 23 เม.ย. ถึง 22 ต.ค. 2563 (2) เป็นการเลื่อนโดยอัตโนมัติ ลูกหนี้ไม่ต้องติดต่อสถาบันการเงินเพื่อรับสิทธิ์ และ (3) ไม่ถือเป็นการผิดนัดชำระหนี้ ไม่เสียประวัติข้อมูลเครดิต

การปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่องมาตรการผ่อนปรนชั่วคราว สำหรับกิจการที่ให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย จึงเป็นแนวปฏิบัติทางบัญชีในการจัดชั้นลูกหนี้ การกันเงินสำรองฯ ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทางเลือก

การจัดชั้นลูกหนี้: กำหนดแนวปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับ (1) การให้ความช่วยเหลือแก่ลูกหนี้ที่ยังไม่ด้อยคุณภาพ (Non-NPL) (2) การให้ความช่วยเหลือแก่ลูกหนี้ที่ด้อยคุณภาพ (NPL) (3) การให้สินเชื่อประเภทเงินทุนหมุนเวียน (Working capital) แก่ลูกหนี้เพิ่มเติมเพื่อเสริมสภาพคล่องให้ลูกหนี้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องในระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และ (4) กิจการ

สามารถนำแนวทางการพิจารณา การเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสียด้านเครดิต (Significant Increase in Credit Risk: SICR) ของธนาคารแห่งประเทศไทย มาพิจารณาการเปลี่ยนการจัดชั้นลูกหนี้

ในส่วนของการเปิดเผยข้อมูลนั้น แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กำหนดไว้ว่าเมื่อกิจการเลือกใช้มาตรการผ่อนปรนชั่วคราวใดก็ตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทางเลือกดังกล่าว ข้อเท็จจริง และสถานการณ์ที่กิจการปฏิบัติตามหนังสือเวียนของธนาคารแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวข้องในหมายเหตุประกอบงบการเงิน รวมถึง การเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินทุกฉบับที่เกี่ยวข้อง

2. แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง มาตรการผ่อนปรนชั่วคราวสำหรับทางเลือกเพิ่มเติมทางบัญชีเพื่อรองรับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) วันบังคับใช้คือ 1 มกราคม 2563 ถึง 31 ธันวาคม 2563 โดยแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเป็นมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวสำหรับทางเลือกเพิ่มเติมทางบัญชีเพื่อรองรับผลกระทบจาก COVID-19 (2) เพื่อลดผลกระทบในบางประการจากการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประเมินการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น และแนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย และ (3) เพื่อให้เกิดความชัดเจนในวิธีปฏิบัติทางบัญชีในช่วงเวลาที่ยังมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ทั้งนี้กิจการที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19 และต้องจัดทำงบการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ในขณะที่ช่วงเวลาที่เกิดผลกระทบจาก COVID-19 ยังมีความไม่แน่นอนสูง อาจเป็นผลให้ฝ่ายบริหารของกิจการต้องใช้ดุลยพินิจมากเนื่องจากอาจมีข้อมูลไม่เพียงพอ ต่อการประเมินการ การวัดมูลค่าและการรับรู้รายการ เกี่ยว

กับการประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น การกลับรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี การวัดมูลค่ายุติธรรม การด้อยค่าของสินทรัพย์ และการประมาณการหนี้สิน ดังนั้น แนวปฏิบัติทางการบัญชีจึงให้มาตรการ ผ่อนปรนชั่วคราวแก่กิจการซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีในการจัดให้มีการทำบัญชี อาทิ

การเปลี่ยนแปลงสัญญาเช่า ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า หากกิจการในฐานะผู้เช่า ได้รับการลดค่าเช่าตามสัญญาเช่าจากผู้ให้เช่า เนื่องจากสถานการณ์ COVID-19 กิจการ (ผู้เช่า) สามารถเลือกที่จะไม่ต้องนำการลดค่าเช่าดังกล่าวมาถือเป็นการเปลี่ยนแปลงสัญญาเช่า โดยเมื่อกิจการ (ผู้เช่า) เลือกตามทางเลือกดังกล่าวแล้วกิจการ (ผู้เช่า) ต้องถือปฏิบัติกับทุกสัญญาที่ได้รับการลดค่าเช่า และเมื่อกิจการ (ผู้เช่า) ได้รับการยืนยันการลดค่าเช่าเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทยอยปรับลดหนี้สินตามสัญญาเช่าที่ครบกำหนดแต่ละงวดตามสัดส่วนที่ได้ส่วนลดตลอดช่วงเวลาที่ได้รับการลดค่าเช่า ตามที่คำนวณไว้เดิมตามจำนวนงวดที่ได้รับการลดค่าเช่า พร้อมทั้งกลับรายการค่าเสื่อมราคาจากสินทรัพย์สิทธิการใช้ และดอกเบี้ยจากหนี้สินตามสัญญาเช่าที่ยังคงรับรู้ในแต่ละงวดตามสัดส่วนของค่าเช่าที่ลดลง ซึ่งอาจทำให้เกิดผลต่างในการบันทึกรายการ และหากมีผลต่างเกิดขึ้นให้กิจการ (ผู้เช่า) บันทึกผลต่างที่เกิดขึ้นในกำไรหรือขาดทุนปรับลดมูลค่าหนี้สินตามสัญญาเช่า โดยไม่ต้องปรับปรุงมูลค่าสินทรัพย์สิทธิการใช้ และวัดมูลค่าหนี้สินตามสัญญาเช่าทั้งหมดใหม่โดยทางเลือกปฏิบัติตามแนวทางของข้อกำหนดนี้จำกัดเฉพาะกิจการด้านผู้เช่าเท่านั้น อย่างไรก็ตามกิจการทั้งด้านผู้เช่า และด้านผู้ให้เช่ายังต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า ในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง

การวัดมูลค่ายุติธรรมสำหรับรายการสินทรัพย์ทางการเงิน และสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ในส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินเฉพาะที่เป็นตราสารหนี้ตามนิยามของตราสารหนี้ที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน กิจการสามารถพิจารณาให้ค่าน้ำหนักที่น้อยในสถานการณ์ COVID-19 เพื่อการประเมินมูลค่ายุติธรรมได้ แต่กิจการยังต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

เงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง ส่วนการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน อาทิ ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน กิจการสามารถเลือกที่จะไม่นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ COVID-19 ที่อาจจะกระทบต่อการพยากรณ์ทางการเงินในอนาคตใช้ประกอบเทคนิคการวัดมูลค่ายุติธรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้กิจการยังต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม ในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการ

การประมาณการหนี้สิน ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์ COVID-19 เป็นสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนสูง กิจการสามารถเลือกที่จะไม่นำสถานการณ์ COVID-19 มาพิจารณาเป็นเหตุการณ์ที่มีผลทำให้เกิด ภาระผูกพันในปัจจุบันซึ่งเป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีต ทั้งนี้ กิจการยังต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการเปิดเผยข้อมูลของกิจการที่เลือกปฏิบัติตามมาตรฐานการผ่อนปรนชั่วคราวสำหรับทางเลือกเพิ่มเติมทางบัญชีใด ตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ทางเลือกดังกล่าว ข้อเท็จจริง และสถานการณ์ที่กิจการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ทุกฉบับที่เกี่ยวข้อง

บทสรุป

ประเทศไทยและประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญกับสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลานำพามาภาคประชาชนทุกสาขาอาชีพ องค์กรภาครัฐ องค์กรภาคธุรกิจ

เคลื่อนที่ฝ่าวิกฤตด้วยความร่วมแรงร่วมใจ ผสานสรรพกำลังต่างๆ อย่างมีสติและรอบคอบ เพื่อให้เศรษฐกิจขับเคลื่อนไปได้ สำหรับส่วนงานบัญชีที่เป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ในการจัดทำรายงานทางการเงินและนำเสนองบการเงินแก่ผู้มีส่วนได้เสียให้เข้าใจถึงผลการดำเนินงาน และฐานะการเงินของกิจการ ที่สะท้อนภาพการดำเนินงานภายใต้สถานการณ์ทางธุรกิจ และข้อจำกัดต่างๆ มากมาย ดังนั้นผู้มีส่วนได้เสียที่จัดทำบัญชี ผู้ทำบัญชี ต้องมีความเข้าใจในสถานการณ์ และติดตามมาตรการต่างๆ ของทุกภาคส่วนที่ออกมาตราการมาในช่วงสถานการณ์ที่กระทบทั่วโลก โดยเฉพาะมาตรการที่ออกโดยหน่วยงานกำกับดูแลตั้งเช่นที่สภาวิชาชีพบัญชีได้ออกมาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีในสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 เนื่องด้วยเป็นการกำหนดแนวปฏิบัติทางการบัญชี 2 ฉบับซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงต่อการปฏิบัติทางการบัญชี การจัดทำและการนำเสนองบการเงินของกิจการภายใต้ข้อเท็จจริงในห่วงสถานการณ์ดังกล่าว แม้ว่ามาตรการผ่อนปรนชั่วคราวทางบัญชีในสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 ทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว มิได้ออกมาเพื่อบังคับให้ทุกกิจการต้องปฏิบัติตาม แต่เป็นเพียงแนวทางปฏิบัติทางบัญชีที่กิจการสามารถเลือกปฏิบัติได้ ดังนั้นกิจการจึงควรนำแนวทางเลือกปฏิบัติมาพิจารณาว่าจะดำเนินการได้หรือไม่ อย่างไร ดำเนินการได้มากน้อยเพียงใด โดยอาจต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของกิจการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมในการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจของประเทศผ่านพ้นวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

Reference

- Accounting Act, B.E. 2543. (2000). Retried from <http://www.tfac.or.th/Article/Detail/77007> (in Thai)
- Accounting Profession Act, B.E.2547 (2004). Retrieved from <http://www.tfac.or.th/Article/Detail/66888> (in Thai)
- Announcement of the Federation of Accounting Professions No. 16/2563 subject: Accounting Practice Guidelines Regarding temporary relief measures for additional accounting options to support the impact of the situation Coronary Artery Disease Outbreak 2019 (COVID-19). (2020). Retrieve from <http://www.tfac.or.th/upload/9414/H2MmK2vkZm.PDF> (in Thai)
- Announcement of the Federation of Accounting Professions No. 17/2563 subject: regarding Accounting Guidelines on Temporary Relaxation Measures for Businesses that Assist Debtors Affected by Situations Affecting the Thai Economy. (2020). Retried from <http://www.tfac.or.th/upload/9414/WBa6GdLGKx.PDF> (in Thai)
- Federation of Accounting Professions. (2018). *Driven to Smart Accountants 4.0-Annual Report 2018*. Retrieved from https://eservice.tfac.or.th/files/annual_report/TFAC_AnnualReport_2018.pdf (in Thai)
- Manager online. (2020). “Nokscoot” is ruined. Ask fishermen would not understand, but if asked “Nok Air-Thai Airways” should know about. Retrieved from <https://mgronline.com/daily/detail/9630000068503>. (in Thai)
- Pariyakorn. (2020). *Total closure - bankruptcy filing 2020 Toxic Covid-19*. Retrieved from <https://news.trueid.net/detail/9xvZR171jYpx>. (in Thai)
- Rescue measures and financial institution information in a COVID-19 situation. (2020). *Bank of Thailand*. Retrieved from <https://www.bot.or.th/covid19/Pages/default.aspx> (in Thai)
- Somprawin, M. (2020). *Impact of epidemic Covid-19 on the Thai Economy*. Retrieved from <https://www.krungsri.com/bank/th/plearn-plearn/economic-covid-impact.html>. (in Thai)

